

>Excellentie op een postzegel

>Het was maar een klein bericht deze week, maar soms zijn details heel onthullend. De aankomend student Niels Grote Beverborg mag geen medicijnen gaan studeren, [omdat hij een postzegel vergeten was te plakken op de envelop met zijn aanmeldingspapieren](#). Wat me hierbij dwarszit is dat we in Nederland blijkbaar zo met talent omgaan: een universiteit kan het zich veroorloven een potentieel briljante student (gemiddeld eindexamencijfer hoger dan een 8) voor een dichte deur te laten staan vanwege een postzegel. Als de RuG Niels nou had gevraagd een essay te schrijven, een presentatie te houden, zijn aanmelding te beargumenteren voor een commissie, of een dag mee te lopen met een huisarts, en op grond van zo'n selectie tot het inzicht was gekomen dat Niels beter bewegingswetenschappen dan medicijnen kan studeren, dan kon ik er nog in meegaan. Maar dat we aan de ene kant zeggen te streven naar meer excellentie in onderwijs en wetenschap, en aan de andere kant die excellentie laten vermalen in bureaucratie, vind ik nogal tegenstrijdig. Iedereen gelijk behandelen is in Nederland het hoogste ideaal, maar misschien moet het ideaal zijn om alle talenten een gelijke kans te geven. Dat lijkt hetzelfde, maar is het niet. Zolang we het plakken van postzegels als belangrijkste indicator voor medisch talent hanteren, hebben we met het stimuleren van excellentie nog een lange weg te gaan.